

अथ पञ्चमोऽनुवाकः ।

अथ पञ्चमानुवाकमाह । “नदीभ्यः पौञ्जिष्टम् । ऋत्नीका-
भ्यो नैषादम् । पुरुषव्याघ्राय दुर्मदम् । प्रयुज्य उन्मत्तम् ।
गन्धर्वाप्सराभ्यो ब्रात्यम् । सर्पदेवजनेभ्योऽप्रतिपदम् । अवेभ्यः
कितवम् । इर्यताया अकितवम् । पिशाचेभ्यो विदलकारम् ।
यातुधानेभ्यः कण्टककारम्” [५] इति । ‘नदीभ्यः’ नदीदेव-
ताभ्यः, ‘पौञ्जिष्टं’ कैवर्त्तं । ‘ऋत्नीकाभ्यः’ शून्यस्थलीदेवेभ्यः,
‘नैषादं’ निषाद एव नैषादस्तं । ‘पुरुषव्याघ्राय’ पुरुषश्रेष्ठाभि-
मानिने, ‘दुर्मदं’ अत्यन्तमदान्धं । ‘प्रयुज्यः’ प्रकर्षेण योद्धृदेवेभ्यः,
‘उन्मत्तं’ उन्मादयुक्तं । ‘गन्धर्वाप्सराभ्यः’ गन्धर्वेभ्यस्तदीययो-
षिज्यश्च, ‘ब्रात्यं’ शास्त्रीयसंस्कारहीनं पुरुषं । ‘सर्पदेवजनेभ्यः’
सर्पाभिमानिभ्यः, देवजन, शब्दवाच्यगारुडिकाभिमानिभ्यश्च,
‘अप्रतिपदं’ प्रतिपत्तिः संस्कारः तदयोग्यं । ‘अवेभ्यः’ रक्षा-
भिमानिभ्यः, ‘कितवं’ द्यूतासक्तं । ‘इर्यतायै’ इरा अन्नं तत्र
साधुः इर्यः अन्नसमृद्ध इत्यर्थः, तदभिमानिन्यै, ‘अकितवं’
द्यूतादिव्यसनरहितं । ‘पिशाचेभ्यः’ देवयोनिविशेषेभ्यः, ‘विद-
लकारं’ वंशान् विदलीकृत्य कुसूलसूर्पादिकं यः करोति त-
ज्जातीयं पुरुषं । ‘यातुधानेभ्यः’ रक्षोविशेषेभ्यः, ‘कण्टककारं’
आरामादिषु कण्टकावृतिकर्त्तारं ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ।